

အောင်မြင်စာပေ

မေ့ဝေ

ငြော်..မိန်းမ ငြော်..မိန်းမ

အခန်း (၁)

ကိုရီးယား ဇာတ်လမ်းတွဲတွေထဲက ကိုရီးယားမလေးတွေကို မင်းဦး အတော်သဘောကျ၏။ ဇာတ်လမ်းတွဲ ပြီးသွားတာတောင် ကြည့်ရတာ မဝသေး၊ အာသာမပြေသေးသဖြင့် ကိုရီးယား လုံးချင်းအခွေလေး ထပ်ကြည့်ဖို့ စိတ်ကူးမိသေးသည် ။ သို့သော်.. နာရီက ည(၁၁)နာရီကို ညွှန်ပြနေပြီဖြစ်သလို မနက်လည်း အ လုပ်သွားရဦးမည်မို့ စိတ်လျှော့ ကာ.. မင်းဦး အိပ်ရာဝင်ခဲ့လေသည် ။

အိပ်ရာထဲမှာ ကိုရီးယားမလေး စောင့်နေလျှင်..ဘယ်လောက်များ ကောင်းလိုက်မလဲဟု တွေးရင်း ခြင်ထောင်လှန်၍ ဝင်လိုက်၏။ ထိုအခါ အမှန်တကယ်တွေ့လိုက်ရသည် က အွန်စောနှင့် ဘာမှ မဆိုင်သော သူ့မိန်းမ'ကျင်စိန်' သာဖြစ်သည် ။ လက်တွေ့နှင့် စိတ်ကူးကမ္ဘာက တခြားစီမို့ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သွားသော မင်းဦးမှာ တစ်ယောက်တည်းနှင့် ခုတင်ပြည့်အောင် အိပ်နေသော မကျင်စိန်အား စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ကြည့်နေမိ၏။

တစ်နေကုန် အလုပ်တွေပင်ပန်းထားပုံရသော မိန်းမက ခြေပစ်လက်ပစ်နှင့် တခွီးခွီးတခေါခေါဟောက်ကာ အိပ်ပျော်နေသည် ။ သူ့ဘက် ကျူးကျော်ရောက်ရှိနေသော လက်တစ်ဖက်ကို မကျင်စိန် ရင်ဘတ်ပေါ်ပြန်တင်ပေးထားလိုက်၏။

ထိုအခါမှ အိပ်စရာနေရာရ၍ ဝင်လှဲရသည် ။ ဒီတော့လည်း မီးရ

ထားပေါ် အိပ်ရသူလိုဖြစ်နေ၏။ ဟောက်ချက်က ကမ်းကုန်နေ၏။ မင်း
ဦး နားပေါ်ခေါင်းအုံးတင် အိပ်ကြည့်သော်လည်း မရ..။

အိပ်မရသည့် အဆုံး နဖူးပေါ်လက်တင်ကာ အတိတ်ကို ပြန်စဉ်းစား
မိသည် ။

လွန်ခဲ့သော ခုနစ်နှစ်ခန့်က..သူ့မှာ ရည်းစားဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ မ
ရှိခဲ့..၊ ထိုအချိန်၌ အဖေက သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏ သမီးနှင့် ပေး
စားဖို့ စီစဉ်ခဲ့သည် ။ မိန်းမရမည်ဆိုတော့ အတွေ့အကြုံမရှိသော မင်းဦး
ပျာပျာသလဲ ခေါင်းညိတ်ခဲ့သည် ။

ဤသို့ဖြင့် တရုတ်သွေးနှောသော ကျင်စိန်ကို သူတို့ ဇာတိ ပုသိမ်တွ
င် သွားရောက်လက်ထပ်ယူခဲ့ရသည် ။ မြန်မာ့ဓလေ့အတိုင်း ဧည့်ခံပွဲလု
ပ်ခဲ့သော်လည်း နှစ်ဖက်မိသားစု ညစာစားပွဲကို တရုတ်ရိုးရာအတိုင်း ကျ
င်းပခဲ့သည် ။

မင်္ဂလာပွဲလာသော တရုတ်ကြီးတွေကလည်း ကွဲကြောင်ယကွဲကြော
င်နဲ့ စင်ပေါ်တက်ကာ ဟော်ဟစ်သီဆိုကြသေး၏။ ယူနန်မှ တကူးတက
မှာ ထားသည့် ဗျောက်အိုးအတွဲလိုက်ဖောက်၍ ဂုဏ်ပြုခဲ့သဖြင့် ရပ်ကွက်
လူထုပင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ခဲ့ရသေးသည် ။ သတို့ သမီးကျင်စိန်ကလ
ည်း အနီရောင်ဝမ်းဆက် ဝတ်ကာ ဇာပဝါအနီဖြင့် မျက်နှာကိုအုပ်၍ ည
စာစားပွဲသို့ တက်ရောက်လာသည် ။ ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်နှင့် လှနေသည့်
ကျင်စိန်ကိုမြင်တော့..သူ့ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်သွားပြီဟု ပင် မင်းဦး ထင်ခဲ့
သည် ။

နှစ်ဖက်မိဘများက ထုံးတမ်းစဉ်လာရှိသည် နှင့် အညီ ဆုံးမဩဝါဒ
ချွေကြသည် ။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ကန်တော့သည် ။
မိုးနတ်မင်းကြီးကိုလည်း ကန်တော့သည် ။ သေသွားတဲ့ တရုတ်ဘိုးဘေး

တွေလည်း ကန်တော့ရသေးသည်။ ။

ပြီးတော့မှ နှစ်ဖက်မိဘတွေကို ဂါရဝပြုသည်။ ။ လင်မယား အလောင်းအလျာ အချင်းချင်း ဦးညွှတ်အသိအမှတ်ပြုသည်။ ။

သတို့ သမီးကျင်စိန့်အဖေ ဦးကျင်ဝက်က..

"မောင်မင်းဦး.. မင်းအဖေရဲ့ ရိုးသားတည်ကြည်တဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဦးယုံကြည်တယ်၊ အဲဒီဂုဏ်ကို ဖအေတူသားအဖြစ်နဲ့ အမွေဆက်ခံပါ၊ ဦးရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေးကို အကြင်နာမေတ္တာတွေနဲ့ ဘဝဆုံးတိုင် စောင့်ရှောက်ပေးပါ"

"စိတ်ချပါ ခင်ဗျာ"

မင်းဦးအဖေ ဦးဇာနည်ကလည်း ဆုံးမစကားအပြင် သတိပေးစကားပါ ချီးမြှင့်သည်။ ။

"သား..အဖေတို့ ရဲ့ မျိုးရိုးဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းတဲ့ အနေနဲ့ တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကို လိုက်နာပါ၊ ဒိုးတူပေါင်ဖက် ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး သေတပန်သက်တဆုံး ကြင်နာယုယစွာ ပေါင်းသင်းပါလို့ အဖေပြောချင်တယ်"

"အဖေ့မျက်နှာ မပျက်စေရဘူးလို့ သား ကတိပေးပါတယ်"

"သားရဲ့ အားနည်းချက်က ဆန္ဒကို ရှေ့တန်းတင်လွန်းတာပဲ၊ တစ်ခါတလေမှာ .. အဲဒီအပြုအမူက တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ရာရောက်တယ်၊ အဖေ မရှိတော့ရင်တောင် သားတို့ အိမ်ထောင်ရေးကို တမလွန်က စောင့်ကြည့်နေမှာ နော်"

"စိတ်ချသွားပါ အဖေ...အဲ...စိတ်ချပါ အဖေရယ်"

အဲဒီတုန်းက ကျင်စိန်၏ အဒေါ်နှင့် သူ့ခင်ပွန်းက တရုတ်ထုံးစံအတိုင်း ငှက်အဖိုအမ တစ်စုံကို လှောင်အိမ်နှင့် တကွ လက်ဆောင်ပေးသည်။

မင်္ဂလာစကားတွေ ပြောလို့ အပြီးမှာ မင်္ဂလာအရက်သောက်၍ မင်္ဂလာညစာ စားကြသည်။ သတို့သားကို ဆွေမျိုးတွေ တစ်ခွက်စီ ဝိုင်းတိုက်ကြသဖြင့် မင်းဦး ဒေါင်ချာစိုင်းမတတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆွေမျိုးတစ်စု ဗိုက်ကားအောင် ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်ပြီးသည့် နောက် ယာယီပြင်ဆင်ထားသော မင်္ဂလာဦးအိပ်ခန်းအပ်ပွဲ ပြုလုပ်ပြန်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မင်းဦးအဖေ ဦးဇာနည်က...

"သား..သမီးကျင်စိန်ကို ဘယ်တော့မှ ကျွင်းမစိန်..အဲ မှားလို့.. မကွာရှင်းပါဘူးလို့ ကတိပေးနိုင်သလား"

"ဟောင်လား..ဟောင်လား..အဖေ"

"ဘာလဲ..ဟောင်လား"

"သိဘူးလေ၊ သူတို့ အမျိုးတွေ တစ်ချိန်လုံး အဲ့လိုပဲအော်နေကြလို့ ကျွန်တော်လည်း ယောင်သွားတာအဖေရဲ့ ၊ ဟုတ်ကဲ့အဖေ.. ကတိပေးပါတယ်"

"အေး..အဲဒီကတိက ငါသေရင်လည်း ဖောက်ဖျက်လို့ မရဘူးနော်၊ မင်း..မဟုတ်တရုတ် လုပ်လို့ ကတော့ သရဲဘဝနဲ့ ငါရောက်အောင်လာခဲ့မှာ "

မင်္ဂလာဦးညကို လက်တွေ့ဖြတ်သန်းလိုလှပြီဖြစ်သည့် မင်းဦး မူးမူးနှင့် ခေါင်းတွင် တွင် ညိတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်မှာ တော့ မင်္ဂလာမောင်နှံ မင်္ဂလာအိပ်ခန်းတွင်း ဝင်ခဲ့ကြ

တော့သည်။ ။

မင်းဦး ခွင့်ရက်စေချိန်တော့ ရန်ကုန်အိမ်သို့ပြန်သည်။ ။

သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါ ဓမ္မတာအတိုင်း ကျင်စိန်လည်း မင်းဦးနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ရ၏။

မင်းဦးအဘွားဖြစ်သူ ဘွားယဉ်အေးက ကျင်စိန်အား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုခဲ့သည်။ ။ ဘွားယဉ်အေးက အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှု တာဝန်အစုစုကို ကျင်စိန်လက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်တော့၏။

မင်းဦးတို့ က ရန်ကုန်မြောက်ဥက္ကလာမြို့နယ် ကျောက်ရေတွင်းရပ်ကွက်တွင် ခြံနှင့် ဝင်းနှင့် ..တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးဖြင့် သီးသီးသန့်သန့် နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ။

ရန်ကုန်ရောက်ပြီး တစ်ပတ်ဆယ်ရက်အတွင်း ကျင်စိန် ပုံပျက်သွားသည်။ ။ အိမ်ရှင်မရာထူးကို တရားဝင်ရယူပြီးနောက်... ကျင်စိန် ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်မနေတော့၊ ခေါက်ရိုးကျိုးနေသည့် ရိုးရိုးအေးအေး ပုံစံပြန်ပေါ်လာသည်။ ။ ဖီးဖီးလိမ်းလိမ်းမနေသဖြင့် လှလှပပ မဖြစ်တော့...။

ဘီးဆံပတ် တစ်ပတ်လျှို့ထုံးထားသော ဆံပင်ပုံစံ၊ တောဆန်ဆန် အဝတ်အစားများ နှင့် အိမ်အလုပ်တွေ အဆက်မပြတ်လုပ်နေသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ပုံ ပေါက်လာသည်။ ။

အဘွားနှင့် အဖေက အိမ်တွင်းမှုလုပ် သိမ်းထုပ်သေချာသော ချွေးမအား သဘောအကျကြီးကျနေသလောက် မင်းဦး စိတ်ပျက်စ ပြုလာသည်။ ။ မင်းဦးက လုပ်ငန်းစုံ ကုမ္ပဏီအုပ်စုကြီးတစ်ခုမှ စီမံကိန်းမန်နေဂျာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။ ရာထူးအဆင့်အတန်းနှင့် လိုက်အောင် နေတတ်စားတတ်၊ ဝတ်ဆင်တတ်သော မင်းဦးနှင့် တခြားစီဖြစ်သွား၏။

မင်းဦး သူမိန်းမကိုမြင်တိုင်း မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ မဲ့ရွဲသွားတတ်သည်။ ။ အရပ်ထဲ သာရေးနာရေးရှိလို့ တွဲသွားတွဲလာလုပ်ရသည့် အခါမျိုးဆို သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စတိုင်က ရွာမှ ကြီးတော်ကြီး အလည်လာ၍ ဘုရားဖူးလိုက်ပို့ရသလိုပုံစံမျိုး ဖြစ်နေ၏။

ကြာတော့ မင်းဦး သူမိန်းမနှင့် တွဲ၍ လမ်းမထွက်ချင်တော့။ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော လခရိက္ခာအပ်၊ ချက်ကျွေးတာစား၊ ညအတူအိပ်..ဒီလောက်ပဲ ဆက်ဆံမှုရှိတော့သည်။ ။

သို့သော်..အဖေနှင့် အဘွားက လွတ်သဘောကျနေ၏။ သားကို ကျင်စိန့်လက်အပ်ခဲ့တာ စိတ်ချလက်ချ ဖြစ်သွားပုံရသော မင်းဦးအဖေမှာ ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ကာ တမလွန်သို့ အဆောတလျင် ထွက်သွားခဲ့ရသည်။ ။

အဖေဆုံးသွားတော့ မင်းဦး လွတ်လပ်ရေးရသွား၏။

ကုမ္ပဏီမှ အိမ်ပြန်ချိန်မမှန်တော့။ အလုပ်များ သည် ဟု အကြောင်းပြကာ အစောဆုံး ညရှစ်နာရီလောက်မှ ပဲ အိမ်ပြန်ဖြစ်တော့သည်။ ။ ဘိလိယက်ထိုး၊ ကေတီဗွီသွား၊ မာစွတ်..အဲ.. မာဆတ်သွား၊ ဘီယာသောက်နှင့် အပြင်မှာ အပျော်ရှာတတ်လာ၏။

အိမ်မှုကိစ္စလုပ်၊ အဘွားနှင့် စကားပြောရတာ နေ့စဉ်မို့လားမသိ၊ ကျင်စိန်က မွေးစုတ်ဖွားခွေး အဖြူရောင်ပေါက်စလေးတစ်ကောင် ဝယ်ကာ အပျင်းဖြေလာသည်။ ။

သားသမီးရဖို့ အရိပ်အယောင်လည်း မပြသဖြင့် ခွေးပေါက်လေးကို သာ သမီး..သမီးနှင့် နှုတ်ဖျားကမချ ခေါ်သလို တပွေ့ပွေ့ တပိုက်ပိုက်နှင့် သူမ၏ အချိန်ပိုတွေကို အသုံးပြုတော့၏။

"ဂုတ်..ဂုတ်..ဂုတ်"

မင်းဦး အတိတ်ကာလသို့ ခရီးထွက်နေရာမှ ..မိန်းမရဲ့
ဟောက်သံအပြင် ဟောင်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။ ။

ဟောင်သံကြောင့် ဟောက်သံပျောက်သွားကာ..ကျင်စိန် နီး လာလေ
မလား မျှော်လင့်မိသော်လည်း ဆန္ဒကမပြည့်။ လုံးဝအဟောက်မပျက်၊
အအိပ်မပျက်သဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ထလိုက်ရတော့သည် ။
အိပ်ခန်းတံခါး ဖွင့်လိုက်သည် နှင့် ခွေးမလေးဖွေးဖွေး အထဲသို့ စွပ်ရွတ်
တိုးဝင်လာ၏။

"ဟဲ့ခွေး..ဟဲ့ခွေး..ဖွေးဖွေး..လာစမ်း..လာစမ်း"

မင်းဦး ခွေးကိုလိုက်ဖမ်းကာ အပြင်သို့ ပွေ့ချီခေါ်သွား၏။ အိမ်အပြင်
လှေကားတိုင်တွင် ကြိုးချီပြီး သောက်ရေခွက်နှင့် ခွေးစာပါချပေးကာ အိ
မ်ထဲပြန်ဝင်ခဲ့ရသည် ။ ဖွေးဖွေး အသံဝင်လုမတတ် ဟောင်ရင်း ကျန်ခဲ့
၏။

သူတို့ အိပ်ခန်းနှင့် တံခါးနှစ်ထပ်လောက်ခြားသဖြင့် ဟောင်သံက
ဆူညံစွာမကြားရတော့။ မင်းဦး ခြင်ထောင်ထဲပြန်ဝင်ကာ အိပ်ဖို့ ကြိုး
စားသည် ။ ဘယ်ညာစောင်း၊ ပက်လက်အိပ်နှင့် အနေအထားအမျိုးမျိုး
ပြောင်းကြည့်သည် ။ ထိုစဉ် မင်းဦးဗိုက်ပေါ်သို့ ကျင်စိန်၏ ခြေတစ်ဖက်
ရောက် လာလေရာ...

"အင့်!..."

ခြေတစ်ဖက်တည်းပင် ပေါင်ငါးဆယ်လောက် ရှိသလားမသိ၊ စိတ်
တိုတိုနှင့် ကျင်စိန်၏ ခြေထောက်ကို မ၍ တွန်းဖယ်လိုက်ရသည် ။

ဒီညအတွက်တော့ မင်းဦးအတွက် အိပ်ဖို့ ရန် လမ်းစမရှိတော့...။

အခန်း (၂)

မနီးမဝေးရှိ မြို့ပတ်ရထားလမ်းဆီမှ ရထားတစ်စီး ခုတ်မောင်းသွားသံကြောင့် မင်းဦး အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွား၏။ ရုတ်တရက်တော့ မျက်လုံးဖွင့်လို့ မရသေးသဖြင့် ဆက်မှေးနေရသည် ။ ထိုအခိုက် ညာဘက်ပါးတွင် စိုစွတ်နွေးထွေးသော ထိတွေ့မှုကို ခံစားလိုက်ရ၏။ ကျင်စိန် အနမ်းပွင့်ချွေကာ အိပ်ရာမှ နှိုးသည် လားအတွေးနှင့် ကြည်နူးသလိုဖြစ်မိသည် ။ မှေးထားသော မျက်စိတစ်ဖက် ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။

"အမလေး!..ဘာကြီးလဲ"

မျက်နှာပေါ်မိုးနေသည့် အမွှေးထူ သတ္တဝါတစ်ကောင်ကို တွေ့သဖြင့် ..မင်းဦး အလန့်တကြားအော်ဟစ်ကာ ထထိုင်လိုက်သည် ။

"ဂုတ်..ဂုတ်..ဂုတ်..ဂုတ်"

"ဟာ..ဒီကောင်မ ဖွေးဖွေး"

ဒီတော့မှ ဖွေးဖွေး သူ့ပါးကို လာလျက်မှန်း သိလိုက်ရသည် ။

"ကျင်စိန် မင်းခွေးကို မင်းနိုင်အောင်ထိန်းရင် ကောင်းမယ်"

"ကိုဦးကလည်း သမီးက အလုပ်နောက်ကျမှာ စိုးလို့ အကောင်းနဲ့ အိပ်ရာက နှိုးပေးတဲ့ ဟာကို..၊ ကဲ..ကဲ..လာလာ.. ဖွေးဖွေး..သမီး..လာ"

မင်းဦး အိပ်ရာမှ ထကာ နာရီကြည့်တော့ ခုနစ်နာရီသို့ ညွှန်ပြနေပြီမို့ ရေချိုးခန်းသို့ တန်းဝင်ခဲ့သည်။ သူထွက်လာတော့ ကျင်စိန်က မျက်နှာ သုတ်ပဝါနှင့် အသင့်စောင့်နေရင်း...

"အဝတ်အစားတွေ ခုတင်ပေါ်မှာ အဆင်သင့်ပဲနော်၊ ကျွန်မ မနက် စာ သွားပြင်လိုက်ဦးမယ်"

စောစောစီးစီး သနပ်ခါးလူး ပြင်ဆင်ထားတာတောင် ချွေးပျံ့နေပြီဖြစ် သော ကျင်စိန်ကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။

မီးပူကျ အဝတ်အစားတွေလဲအပြီး လက်ဆွဲအိတ်ဆွဲကာ ထမင်းစား ခန်းဝင်လာတော့ ကျင်စိန် ခူးခပ်ပြင်ဆင်နေဆဲ..။ သွက်သွက်လက်လက် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သူ့ကိုကျောပေးထားသည့် ကျင်စိန်၏ အသားစိုင်းများ တုန်ခါနေသည်။ တကယ်တော့ ကျင်စိန်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် လည်း တောင့်တင်းလှပ အချိုးကျပါသည်။ မဝတ်တတ် မစားတတ်၊ မပြင်မဆင်နှင့် မို့ အနားကပ်ချင်စရာ မကောင်းသလို ဖြစ်နေခြင်းသာ..။

"တီတလီ.. တီတလီ"

ထိုစဉ် ဖုန်းမြည်လာ၍ ဖွင့်ပြီး နားထောင်လိုက်သည်။

MD က စောစောလာရန် ဖုန်းဆက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"ညက သမီးကို လှေကားမှာ ချည်ထားတာ ကိုဦးလား"

"ဟုတ်တယ် ကျင်စိန်၊ အခန်းထဲဝင်ချင်လို့ ဟောင်နေတာ နားညည်း လို့ "

"သနားပါတယ် ကိုဦးရယ်၊ ပေးဝင်ခိုင်းလိုက်..ပြီးရော"

"ကိုယ် ခွေးနို့မခံနိုင်တာ..မင်းသိရဲ့ သားနဲ့ "

"စောစောစီးစီး အိမ်နီးချင်းတွေက လာပြောနေကြတာ.. ခွေးဟောင် သံကြောင့် အိပ်မရကြဘူးတဲ့ လေ"

"ဒါဆိုလည်း မင်းနဲ့ ဖွေးဖွေးနဲ့ ပဲ အိပ်တော့..၊ ကိုယ်အပြင် ထွက်အိပ် တော့မယ်"

ကျင်စိန် မကျေနပ်သော်လည်း ဘာမှ ဆက်မပြောတော့၊ ဖွေးဖွေးကို ဝက်အူချောင်းအပိုင်းလေး ပစ်ချပေးရင်း..

"တိရစ္ဆာန်တွေပဲကောင်းတယ်၊ ပေါ့တယ်လည်း မပြောဘူး၊ ငံတယ် လည်း မပြောဘူး"

"ဘယ်သူက ပြောနေလို့ လဲ ကျင်စိန်"

ကျင်စိန် မျက်နှာမဲ့ရွဲ့သွားကာ..

"အဘွားလေ..အဘွားပေါ့၊ ရှင့်မှာ ဆီးချိုရှိလို့ အချိုမှုန့်နဲ့ အင် လျှော့ချက်တာကို စားလို့ မရဘူးတဲ့ လေ၊ သူက လစ်ရင်လစ်သလို ဟင်း ထဲဆားထည့်လိုက် အချိုမှုန့်ထည့်လိုက်နဲ့ စိတ်ညစ်ပါတယ် ကိုဦးရယ်"

"ကိုယ့်အတွက် ဖယ်ထားပြီး မင်းတို့ အတွက် ပုံမှန်ချက်လေ"

မင်းဦးမှာ ဆီးချိုရှိ၏။ အစားမဆင်ခြင်လျှင် သွေးချို၊ ဆီးချို တက် လာ၏။ ထို့ကြောင့် ကျင်စိန်က ဂရုစိုက်ချက်ပြုတ်နေခြင်းဖြစ်သည် ။ ငပိ ရည်မပါလျှင် မစားတတ်သောအဘွားက ဟင်းကို ခပ်လေးလေးမှ သ ဘောကျသည် ။

"လိုချင်တဲ့ သူရှိရင် ဖွေးဖွေးကို ပေးပစ်လိုက်ပါကွာ"

"မလုပ်ပါနဲ့ ကိုဦးရယ်၊ သမီးလေး သနားပါတယ်"

ကျင်စိန်လှမ်းပေးသော ဆီးချိုဆေးသောက်အပြီး အ လုပ်သွားဖို့

ကားသော့ကောက်ယူကာ မင်းဦးထ လိုက်လေတော့သည်။ ။

ကုမ္ပဏီသို့ရောက်ပြီး အလုပ်စားပွဲထိုင်လိုက်သည် နှင့် MD ခေါ်သည် ဆို၍ မင်းဦး အခစားဝင်ရပြန်သည်။ ။ စီမံကိန်းအသစ်အကြောင်း မင်းဦး ၏ သုံးသပ်ချက်ကို MD သဘောကျသွားပြီး လာမည့် အစည်းအဝေးတွင် တင်ပြရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ။

မင်းဦး အလုပ်ရှုပ်နေချိန်တွင် သူတို့ ရုံးခန်းအတွင်း၌ ထူးခြားဖြစ်စဉ် တစ်ခု ဖြစ်ပေါ် လာလေ၏။ ။ ဝန်ထမ်းအများ စုမှာ ယောက်ျားသားတွေချည်းမို့ သူတို့ မျက်ဝန်းထဲ လျှပ်စီးကြောင်းတွေလို ဝင်းလက်သွားကြသည်။ ။ အကြောင်းရင်းက လွန်စွာမှ လှပသော ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရုံးခန်းအတွင်း ဝင်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

ဝင်လာကတည်းက မြင်မိသည့် ယောက်ျားမှန်သမျှ..အကြည့်လွှဲလို့ မရအောင် ညှို့ဓာတ်ပြင်းပြင်း ဆွဲငင်အားကောင်းကောင်း နှင့် လှလွန်းပိုနေခြင်းကြောင့် ပင်...။

ထိုကောင်မလေးက ရဲတင်းသွက်လက်သလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုကလည်း အပြည့်နှင့် မို့ ကြည့်ရတာ ရင်ခုန်ချင်စရာ ကောင်းလွန်းနေသည်။ ။

အားလုံး၏ မျက်ဝန်းအစုံမှာ သူမခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ပျားအုံ့စွဲသလို ရွစ်တက်နေကြသည်။ ။

"တဆိတ်လောက်ရှင် MD ရုံးခန်း ဘယ်မှာ ပါလဲ"

ရုံးခန်းထဲမှ ဝန်ထမ်းများအားလုံး ကျောင်းခန်းထဲ ဆရာမဝင်လာတာ တွေ့လိုက်ရသလို ပြိုင်တူထရပ်လိုက်ကြ၏။ ပြီးတော့ လိုက်ပို့ပေးရန် အပြိုင်ထွက်လာကြသည်။ ။

ထိုစဉ် MD ရုံးခန်းတံခါးပွင့်သွားကာ MD ဦးတေဇာနှင့် မင်းဦးတို့ ထွက်လာသည် နှင့် ဆုံ၏။ ထူးခြားထင်ရှားသော အလှပိုင်ရှင်ကောင်မလေးကို မြင်လိုက်ရသော ဦးတေဇာမှာ ပါးစပ်ကြီး ပြသွားသလို မင်းဦးလက်ထဲမှ ဖိုင်တွေလည်း လွတ်ကျသွားတော့၏။

ဦးတေဇာအား ညှို့အားပြင်းပြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည် ။

"အန်ကယ် နေကောင်းတယ်နော်"

"ကောင်းပါ့ သမီးရယ် ကောင်းပ.."

"သမီး ဒီနေ့စပြီး အလုပ်ဆင်းရမှာ နော်"

အလုပ်ဆင်းမည်ဆိုသော မိန်းကလေးက...(၁၁)နာရီမှ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည် ။ ဒါကို ဦးတေဇာက မသိသလိုပုံစံနှင့် ..

"အို..ဟုတ်တာပေါ့..၊ ဪ..ဒါနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ သူက မင်းဦးတဲ့ ...အန်ကယ်တို့ ရန်ကုန်ရုံးခွဲက စီမံကိန်းမန်နေဂျာပေါ့"

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်"

သူမက အပြုံးလေးနှင့် နှုတ်ဆက်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

"ကြည်ပြာက လက်ထောက်စီမံကိန်းမှူးလေ မင်းဦးရဲ့ ၊ မင်းလက်အောက်မှာ အလုပ်လုပ်ရမှာ "

"ဟုတ်ကဲ့.."

"ကဲ..မင်းဦး Meeting အတွက်စလုပ်တော့..၊ ကြည်ပြာက ဦးနဲ့ ရုံးခန်းထဲလိုက်ခဲ့..၊ ရန်ကုန်ရုံးအကြောင်း နားလည်အောင် ရှင်းပြပေးမယ်"

ကြည်ပြာနှင့် MD ရုံးခန်းထဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည် အထိ

မဒမ်တူးဆော့ပြတိုက်မှ ဖယောင်းရုပ်ထုကဲ့သို့ မင်းဦး မလှုပ်မယှက်ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေမိသည်။ စိတ်ထဲကတော့...

လှလိုက်တာ ကြည်ပြာလေးရယ်..၊ ကိုယ့်စိတ်ကူးထဲက နတ်သမီးလေးက မင်းလေးများ လားကွာ၊ ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ နောက်ကျပြီး ရောက်လာရတာလဲကွယ်...။

ခဏကြာတော့ ဦးတေဇာနှင့် ကြည်ပြာတို့ အခန်းထဲမှ ထွက်လာကြ၍ .. အားလုံး၏ အကြည့်က ကြည်ပြာထံ ရောက်သွားတော့သည်။

"မင်းဦး ကြည်ပြာအတွက် အလုပ်စားပွဲ စီစဉ်ပေးလိုက်ပါ"

"ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့"

မင်းဦးက သူ့စားပွဲနှင့် အနီးဆုံးစားပွဲမှ အငယ်တန်းစာရေး ခိုင်မင်းအား ဖယ်ခိုင်းကာ ပစ္စည်းတွေကို ရှင်းလင်းပစ်လိုက်၏။

"ကြည်ပြာ...ဒါ ကြည်ပြာနေရာပါ၊ အဆင်ပြေပါတယ်နော်..."

မျက်နှာလိုမျက်နှာရ မင်းဦး ပြောလိုက်၏။

"ပြေပါတယ် ကိုမင်းဦးရဲ့ "

ပြောရင်း စွဲမက်ဖွယ်အပြုံးနှင့် အတူ ကြည်ပြာ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ကြည်ပြာအကြည့်တွေက မင်းဦးအပေါ်စူးစူးစွာ ရောက်ရှိလာ၍ ရင်ခုန်နှုန်းတွေမြန်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးအေးစက်သွားရသည်။

ထိုနေ့က သူတို့ ရုံးခန်းထဲ ရမယ်ရှာကာ အပြင်ထွက်သူများ လည်း ဘယ်သူမှ မထွက်ကြတော့၊ အလုပ်လုပ်ချင်ယောင်ဆောင်ရင်း ကြည်ပြာ အလှကိုသာ တဝကြီးရှုစားရင်း အခန်းအောင်းနေကြတော့၏။

ထိုကာလနောက်ပိုင်း မင်းဦး၏ တစ်နေ့တာ အချိန်ဇယားတွေ ပြော

င်းသွားသည် ။ မနက်လင်းသည် နှင့် အ လုပ်သွားဖို့ သာ တက်ကြွစွာ ပြင်ဆင်လာသည် ။ ကျင်စိန် မနိုးရသလို ဖွေးဖွေးလည်း တာဝန်ပေါသွား၏။

ဂရုတစိုက် ပြင်ဆင်ပေးသည့် ကျင်စိန်ကိုမြင်တိုင်း ကြည်ပြာလေးနှင့် တခြားစီပါလားဟု တွေးမိသေးသည် ။ ဖြစ်သလိုဝတ်စားပြီး အမြဲလိုချွေးပျံ့နေသော ကျင်စိန်မျက်နှာပြောင်ကြီးနှင့် ပြီးပြီးရော ထုံးထားသော ဘီးဆံထုံးစတိုင်က မင်းဦးကို ဘယ်လိုမှ ဖမ်းစားမထားနိုင်တော့။

ဝန်ထမ်းအများ စုလည်း မင်းဦးကဲ့သို့ပင် လုပ်ငန်းခွင်ကို ခင်တွယ်လာကြပြီ။ ထိုအထဲမှာ မင်းဦးက အထူးအခွင့်အရေးရသူလို ဖြစ်နေ၏။ အထက်အောက်အရာရှိ ဖြစ်နေသည့် အပြင် စီမံကိန်းကို ပူးတွဲတာဝန်ယူထားရ၍ အမြဲထိတွေ့ ဆက်ဆံခွင့်ရနေသည် ။

နေ့ခင်းထမင်းစားချိန်တွင် လည်း ကုမ္ပဏီမှ ကင်(န်)တင်း တွင် ပင်မျက်နှာချင်းဆိုင် အတူစားဖြစ်လာကြသည် ။ ကြည်ပြာက ပွင့်လင်းရဲတင်းသလို ရန်ကုန်မှာ တိုက်ခန်းငှားပြီး တစ်ဦးတည်းလာနေသူဖြစ်သည် ။

မိသားစုထဲတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ထောက်ပံ့စရာမလိုသည့် အတွက် စိတ်ထင်သလို နေထိုင်သုံးစွဲနေသူလည်း ဖြစ်နေသည် ။ အတူတွဲလုပ်တာကြာလာတော့ မင်းဦး ရှေ့တစ်ဆင့်တက် ရင်းနှီးလိုလာသည် ။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် မှ ..

"ကိုမင်းဦးက အိမ်ထောင်နဲ့ ဆို.."

"အင်း.."

မျက်နှာမချိုမချဉ်နှင့် ခေါင်းညိတ်ပြရင်း..

"ဒီလိုပါပဲ.. အဖေပေးစားခဲ့လို့ သာ ယူခဲ့ရတာ..နေစဉ်နဲ့ အမျှ ဒုက္ခ

တွေပါပဲ ကြည်ပြာရယ်"

"သားသမီးရော"

"ဒီမိန်းမနဲ့ တော့ ကလေးယူဖို့ လုံးဝမစဉ်းစားဘူး ကြည်ပြာ၊ ကိုယ် တို့ ကချစ်ကြိုက်ပြီး ယူခဲ့ကြတာမှ မဟုတ်တာ.."

"ဪ..ကိုမင်းဦးတို့ က ဒီလိုလား၊ မသိပါဘူး..ကြည်ပြာကတော့ အိမ်ထောင်ရေးသာယာတယ်ပဲ အောက်မေ့နေတာ"

မင်းဦးက အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေပုံကို ကြုံလျှင်ကြုံသလို ညည်းညူပြောဆိုလာတတ်သည် ။ အသွင်မတူသလို Life Style ကလည်း ပြဒါးတစ်လမ်းသံတစ်လမ်း ဖြစ်နေပုံတွေကို.. နောင်တရသည့် ပုံစံနှင့် ပြောသည် ။

နေ့ရှိသ၍ တပူးတွဲတွဲနှင့် အနီးကပ်နေထိုင်ခွင့်ရလေလေ ကြည်ပြာ အပေါ် စွဲလန်းတပ်မက်မှု ဒီဂရီမြင့် လာလေလေဖြစ်ပြီး မင်းဦးတစ်ယောက် ရမ္မက်အကျဉ်းသား ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာတော့၏။

ဆန္ဒကိုမြို့သိပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းသာတော့သည့် အတွက် ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း စကားတွေ အစပျိုးကာ သွေးတိုးစမ်းကြည့်သည် ။ ကြည်ပြာလို ပြီးပြည့်စုံသော အလှပိုင်ရှင်မိန်းကလေးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသည့် လူမှာ အာဂယောက်ျား မဟာကံထူးရှင်သာဖြစ်ကြောင်း၊ သူသာလူလွတ်ဖြစ်ပါက ကြည်ပြာအား ချစ်ရေးဆိုမိမှာ ဖြစ်ကြောင်း ပွားလေ၏။

နေ့တိုင်းပွားတော့ ကြည်ပြာလည်း စိတ်ကစားလာပုံရသည် ။ မင်းဦးကလည်း လူပျိုရှုံးအောင်ဝတ်စားကာ ရုံးတက်သည် ။

ထိုသို့ အံ့ပုန်းကာလ သုံးလသက်တမ်းအရောက်တွင် လူသုံးယောက်၏ ဘဝတွေကို ကိုင်လှုပ်မည့် ကံကြမ္မာအချိုးအကွေ့တစ်ခု ပေါ်ပေါက်

လာလေတော့၏။ ရုံးဆင်းကာနီးတွင် ..ကြည်ပြာ ဗိုက်အောင့်သည် ဟု မင်းဦးအား အားကိုးတကြီး ပြောလာသည် ။

ဝေဒနာခံစားရသူထက် မင်းဦး ပိုမိုစိုးရိမ်သွားကာ ကြည်ပြာအား သူ့ ကားနှင့် ဆေးခန်းသို့ပို့ပေး၏။ ရောဂါက မပြင်းသော်လည်း မခံစားနိုင် သည့် ကြည်ပြာက အော်ဟစ်ညည်းညူနေရှာသည် ။ ကြည်ပြာဝေဒနာ တွေ လွှဲပြောင်းယူကာ ကိုယ်သာအနာခံလိုစိတ်တွေ .. မင်းဦးစိတ်နှလုံးမှာ တဖွားဖွားဖြစ်တည်လာသည် ။

ဆေးထိုးဆေးသောက်လုပ်ပြီး နာရီဝက်နီးပါး စောင့်ကြည့်ပြီးမှ စိတ် ချရပြီဟု ဆရာဝန်ကပြော၍ ကြည်ပြာအား မင်းဦး အိမ်ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည် ။

သူမအခန်းရောက်တော့.. တစ်ယောက်တည်းနေသော ကြည်ပြာ အား စိတ်မချ၍ ပူပန်ကြီးစွာနှင့် မင်းဦး စောင့်ကြည့်ပေးနေမိသည် ။

ခုတင်ပေါ် မှေးစက်အနားယူနေသည့် ကြည်ပြာကိုကြည့်ရင်း မင်းဦး စိတ်တွေမရိုးမရွဲဖြစ်နေလေ၏။ အနာသက်သာအောင် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးအပြင် အိပ်ဆေးပါ ထိုးပေးလိုက်၍ ကြည်ပြာ အိပ်ပျော်သွား၏။

မင်းဦး ဒီည ဒီမှာ ပဲ အိပ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ... ကျင်စိန့်ကို အိုဗာတိုင်ဆင်းရမည်..ရုံးမှာ ပဲ အိပ်တော့မည် ပြန်မလာတော့ဟု ဖုန်းဆက်လိုက်၏။

ညဦးပိုင်း ကိုးနာရီလောက်မှာ ကြည်ပြာ ဗိုက်နာတယ်၊ ချမ်းတယ်နှင့် အော်ဟစ်ညည်းညူလာသည် ။

မင်းဦး စိုးရိမ်စွာနှင့် ဗိုက်ကိုနှိပ်ပေး၏။ ကြည်ပြာ ကယောင်ကတန်းဖြစ်ပြီး ညည်းညူကာ ပြန်အိပ်သွားသည် ။

ခဏနေတော့.. ချမ်းတယ်ဟု ဆိုလာပြန်သည်။ ။ ဝမ်းဗိုက်သား နူးနူး
ညံ့ညံ့ကို နှိပ်နယ်ပေးရင်း မင်းဦး ဆင်ခြင်တုံတရားတွေ ကောင်းကင်တ
က်ဆောင့်သွားကာ ကြည်ပြာအား တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပွေ့ဖက်ထားလို
က်တော့သည်။ ။

ကြည်ပြာကလည်း အလိုက်သင့်လေး ပြန်ဖက်လာသည်။ ။ ထို့နောက်
တွင် တော့ နှစ်ယောက်သား အချစ်စည်းကိုကျော်ဖြတ်ကာ
နယ်ကျွံသွားကြ၏။

တစ်ခဏတာ အမောတွေဖြေအပြီး..

"အဟင့်.. အဟင့်.. ကိုဦး ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ.."

မင်းဦးက ကြည်ပြာအား ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းကာ နမ်းရှိုက်
ချောမြူရင်း သူ့ကို အချိန်နည်းနည်းပေးစေလိုကြောင်း၊ အိမ်က တောသူ
မကြီးကို ကွာရှင်းပြီး ကြည်ပြာကို လက်ထပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိတွေ
ပေးသည်။ ။

"ကိုဦး တကယ်ပြောတာလားဟင်"

"တကယ်ပါ ကြည်ပြာရယ်၊ ကိုဦး တိတ်တခိုးစွဲလန်းခဲ့ရတဲ့ ကြည်ပြာ
လေးကို တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားမှာ ပါ"

"ဪ..ကိုဦးရယ်.."

ထို့နောက်မှာ တော့ ဗိုက်နာပျောက်သွားသော ကြည်ပြာအား မင်းဦး
က အတိုးချပြုစုနှိပ်နယ်ကာ ယုယပေးနေ၏။

အဲဒီအတွက် မင်းဦး နောင်တရနေမှာ မဟုတ်တာတော့ လုံးဝကို
သေချာသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ။

အခန်း (၃)

ခြံဝရောက်သည် နှင့် ကားစက်သပ်ကာ ခြံတံခါးအသံမမြည်အောင် မင်းဦး ဖွင့်လိုက်သည်။ ။ ဧည့်ခန်းမီးမှ လွဲ၍ တစ်အိမ်လုံး မှောင်နေပြီလည်း ဖြစ်သည်။ ။ ကားကို အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်အထိ လှိမ့်ခဲ့ပြီး ခြံတံခါးပြန်ပိတ်ရပြန်သည်။ ။ ခြံတံခါးပိတ်ရင်းနှင့် ပင် ကြည်ပြာနှင့် ချစ်ရည်လူးခဲ့တဲ့ ရက်တွေကို မင်းဦးပြန်သတိရသွားကာ ပီတိတွေဖြစ်မိသည်။ ။

ကြည်ပြာရဲ့ ကိုယ်သင်းနံ့လေးကို နှာခေါင်းထဲရှိက်သွင်းလိုက်ချိန်တွင် အိမ်ကမိန်းမကို ကွာရှင်းပေးမယ်ဆိုသော စကားလေးကို ပြန်အမှတ်ရသွားပြီး သက်ပြင်းမောကိုသာ ချလိုက်မိ၏။

"ဟူး.."

ဘာအပြစ်မှ မရှိသည့် မိန်းမကို ဘယ်လိုခေါင်းစဉ်တပ် စွပ်စွဲပြီး ကွာရှင်းရမှန်းမသိဖြစ်နေသည်။ ။

ကြည်ပြာက ထိုကိစ္စကို အချိန်သိပ်မဆွဲရန် သတိပေးပြီး ကိုယ်သင်းနံ့အလွမ်းပြေအဖြစ် သူမ၏ လျှော်ပြီးသား အတွင်းခံ ဘောင်းဘီလေးကို လက်ဆောင်အဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်သေးသည်။ ။ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ထိုအတွင်းခံအနီရောင်လေးကို ထုတ်ယူကာ မင်းဦး နမ်းရှိက်ကြည့်သ

ည် ။

"အားပါး..တကယ့်ကြည်ဖြူအနံ့ သင်းသင်းလေးပါလား"

အလွတ်ရနေပြီဖြစ်သော ကိုယ်သင်းနဲ့ကြောင့် ကြည်ပြာကိုယ်တိုင် အိမ်အထိ လိုက်ပါလာသလို ခံစားနေမိသည် ။

ခြံတံခါးကလည်း ပိတ်ပြီးပြီမို့ အတွင်းခံလေးကို ပြန်ထည့်ပြီး

ကားထဲမှ ကျင်စိန်မှာ ထားသော လာရှိုးခုနစ်လွှာပေါက်ဆီထုပ်ကို ယူကာ..အလှည့်တွင် ..

"အား!.. အောင်မလေးဗျာ ဘာကြီးလဲ"

"ဒါ ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ ကိုဦး"

သေချာကြည့်မှ သူ့မိန်းမ ကျင်စိန်ဖြစ်နေသည် ။

"အမလေး..လန့်လိုက်တာ ကျင်စိန်ရယ်၊ ဟင်..ကျင် ကျင်စိန် မင်းမျှ ကံနာက ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဖြူဖွေးနေပါလား"

"ပေါင်းတင်ထားတာလေ.."

မျက်လုံးနှင့် ပါးစပ်ပေါက်သာ တွေ့ရပြီး မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ဖြူဖွေး နေသောမိန်းမကြောင့် မင်းဦး လန့်သွားခြင်းဖြစ်သည် ။

"ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး.. ရှင်ဘာလို့ မိုးချုပ်မှ အိမ်ပြန်လာလာနေတာလဲ၊ နောက်ကျမယ်ဆိုလည်း ကျွန်မဆီဖုန်းမဆက်ဘူး"

ထိုစဉ်မှာ ပင် ကျင်စိန်က နှာခေါင်းပွစိပွစိလုပ်ရင်း..

"ဟင်..ဘာနဲ့လဲ၊ ရေမွှေးနဲ့.. ဒါမိန်းမရေမွှေး၊ မိတ်ကပ်နဲ့လည်း ရတယ်၊ ရှင့်..ရှင့်ကိုယ်က.."

မင်းဦး ဆံပင်ထောင်ထအောင် လန့်သွားသည်။ ကြည်ပြာ အနံ့အသက်တွေက သူ့ကိုယ်မှာ စွဲငြိကပ်ပါလာနေပြီ။

"ဒီမှာ .."

အနံ့ခံနေသော ကျင်စိန်နှာခေါင်းနား ပေါက်ဆီထုပ်ကိုကပ်ပေးလိုက်၏။

"ဟဲဟဲ..မင်း ငါ့ကိုဝယ်ခိုင်းလိုက်တဲ့ ပေါက်ဆီအနံ့လေ"

ကျင်စိန်က ရိုးရိုးအေးအေးကြီးမို့ မင်းဦး နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက်ရိုက်ကာ ဂျင်းထည့်လိုက်၏။ ကျင်စိန် ပေါက်ဆီထုပ်ကိုကိုင်ကာ နမ်းကြည့်နေသေး၏။

အနံ့က တခြားစီမို့ သူ့ဆီလှမ်းကြည့်ချိန်တွင် မင်းဦး ကျင်စိန်အနားမှ လစ်ထွက်လာလိုက်သည်။ ကျင်စိန်က မယုံသလိုလိုက်ကြည့်နေ၏။ အိမ်ပေါက်ဝအရောက်..

"တိတလီ..တိတလီ.."

ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် မင်းဦးခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲဖြစ်သွားရသည်။ ဟန်မပျက် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ဖုန်းကိုဆွဲထုတ်ပြီး..နား နားကပ်မည်အလုပ်..

"ဟာ!..ဒုက္ခပါပဲ.."

ပါလာတာက ဖုန်းမဟုတ်ဘဲ ကြည်ပြာရဲ့ အတွင်းခံအနီလေးဖြစ်နေသဖြင့် လန့်ဖျပ်ကာ အမြန်ပြန်ထည့်လိုက်ရသည်။ ကျင်စိန်က သူ့နောက်မှာ မို့ မမြင်လိုက်၍ တော်သေးသည်။

ဖုန်းကို အသည်းအသန်နှိုက်ထုတ်အပြီး မင်းဦးချွေးပြန်သွား၏။ ကျ

ငစ်နီကတော့ သူ့အနားတိုးကပ်လာနေချေပြီ။ ဖုန်းနံပါတ်ကြည့်တော့ ကြည်ပြာဆီမှ ဖြစ်နေ၍ ဖုန်းပိတ်လိုက်ရသည်။ ။

"ဘယ်သူလဲ.."

"သူဌေးပါကွာ.. ဘာပြောဦးမလို့ လဲမသိဘူး၊ ပြီးတော့မှ ပြန်ဆက်လိုက်မယ်"

အိမ်ထဲရောက်သည် နှင့် မင်းဦးလည်း ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ကြည်ပြာအတွင်းခံလေးကို အမြန်ထုတ်၍ လက်ဆွဲအိတ်ထဲထည့်ကာ အဝတ်အစားများကိုချွတ်ပြီး အဝတ်ခြင်းထဲ ပစ်ထည့်လိုက်ရ၏။ သူ့ကိုယ်မှာ စွဲနေသည့် ကြည်ပြာရဲ့ မွှေးရနံ့များ ပျောက်သွားအောင် ရေချိုး၍ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရသည်။ ။

ရေချိုးပြီးပြန်ထွက်လာတော့ မိန်းမက နဂိုမျက်နှာနှင့် ပေါက်ဆီစားနေပြီဖြစ်သည်။ ။ မင်းဦး မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ တဘက်နှင့် ရေသုတ်နေလိုက်၏။

"ရှင် ခုတလော ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အိမ်ပြန်နောက်ကျနေတာလဲ"

"ညဝတ်ဖို့ အင်္ကျီပေးပါဦးမိန်းမရာ.. အလုပ်ထဲပင်ပန်းရတာကတစ်မျိုး..မင်းကတစ်မျိုး.."

ကျင်စိန် ဆောင့်အောင့်ပြီး ဗီရိုဖွင့်ကာ အဝတ်အစားတစ်စုံ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ။ မင်းဦး အင်္ကျီလဲနေစဉ်မှာ ပင်..

"ရှင်..ကျွန်မမေးတာဖြေဦးနော်"

"အလုပ်တွေ အရမ်းများ နေတယ် မိန်းမ၊ ပြီးတော့ အစည်းအဝေးကလည်း နေ့တိုင်းပဲ"

"ရှင်တို့ ရုံးက အစည်းဝေးကို ညဉ့်နက်တဲ့ အထိ လုပ်ကြသလား"

"မင်းကလည်း မယုံသင်္ကာနဲ့ .."

ရုပ်တည်ကြီးနှင့် ကျင်စိန်ကို ပြန်ဖြလိုက်၏။

"သူဌေးကခေါ်မှ တော့ ငါက ငြင်းလို့ ကောင်းမလားကျင်စိန်ရဲ့ ၊ သူဌေးက ကိုဦးကို လိုလေသေးမရှိ ပြုစုပါတယ်"

မင်းဦး မျက်လုံးထဲတွင် ကြည်ပြာနှင့် ချစ်ခန်းဖွင့်ခဲ့ပုံများကို ပြန်မြင်ယောင်ကာ ပြောနေခြင်း ဖြစ်၏။

"နောက်ဆုံးသူဌေးလည်း ပင်ပန်းတယ်၊ ကိုဦးလည်း အရမ်းပင်ပန်းသွားတယ်၊ အဲဒီအခန်းမှာ ..အဲ..အစည်းအဝေးခန်းထဲမှာ ရေခဲရေပဲသောက်ဖို့ ရှိတယ်လေ၊

သူဌေးက အားရတဲ့ ပုံမပေါ်သေးဘူး၊ အစည်းအဝေးကို နောက်တစ်ခါပြန်စချင်တယ်တဲ့ ..၊ ကိုဦးလည်း ရေသောက်ပြီးနဲ့.. အဲ..ပြန်ထိုင်ရတော့တာပေါ့"

ကျင်စိန်ကတော့ မင်းဦးရဲ့ အစည်းအဝေးအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စား နားထောင်နေလေ၏။

"နောက်တစ်ခါကျတော့ ကိုဦးလည်း ဖလက်ပြသွားတယ်၊ အိမ်ကိုရောက်အောင် မနည်းကားမောင်းပြီး ပြန်လာရတာ.."

"ဪ..ကိုဦးရယ် သူဌေးက လုပ်ခိုင်းမှ တော့ လုပ်ပေးရမှာ ပေါ့"

ကျင်စိန်ကပါ ဝင်ထောက်ခံနေ၍ မင်းဦးပြီးလိုက်မိတော့သည် ။ ထမင်းစားပြီး ဖုန်းဖွင့်လိုက်သည် နှင့် ..

"တီတလီ..တီတလီ"

"ဟဲ့!..သောက်ပလုပ်တုတ်.."

ကြည့်လိုက်တော့ ကြည်ပြာထံမှ ဖြစ်နေ၍ ခေါင်းကြီးသွားရလေသည်။ ။ အသံကို တတ်နိုင်သလောက် ဩဩလုပ်ကာပြောလိုက်၏။

"ဟယ်လို"

"ကိုဦး စောစောက ဘာလို့ ဖုန်းပိတ်လိုက်တာလဲ"

ကျင်စိန် သူ့ကိုလှမ်းကြည့်နေ၍ ..

"အယ်.. ဪ.. သူဌေးလား.."

"ကိုဦး ဘာလို့ နှုတ်မဆက်ဘဲ ပြန်သွားရတာလဲ၊ စိတ်ဆိုးတယ်သိလား..ပြီးတော့ မနက်ဖြန် ကြည်ပြာမွေးနေ့ဆိုတာလည်း မမေ့နဲ့ ဦးနော်'၊

"ခင်ဗျာ!..ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့ပါ သူဌေး"

မိန်းမ အနားကပ်ပြီး နားစွင့်နေမှန်းသိ၍ မင်းဦး စကားမမှားအောင် ပြောရသည်။ ။

"သူဌေး အခု တအားနောက်ကျနေပြီလေ၊ ကျွန်တော်လာလို့ မရတော့ဘူး"

"ဟင်းဟင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ ကိုဦးရဲ့ ၊ မဟုတ်မှ လွဲရော ရှင့်မယား အနားမှာ ရှိနေလို့ လား"

မင်းဦး အကြံအစိုက်သွားခိုက်..

"ဟုတ်တယ်..သူဌေး၊ သူဌေးပြောတာမှန်တယ်၊ ကျွန်တော် အဲဒါပြောမလို့ ..၊ မနက်ဖြန်ရုံးဆင်းတော့မှ ပဲ သူဌေးရုံးခန်းကို ကျွန်တော်လာခဲ့ပါ့မယ်"

ပြောအပြီး မင်းဦး ဂလုခနဲမြည်အောင် တံတွေးမျိုချလိုက်ရသည်။ မင်းဦး ဖုန်းပိတ်လိုက်ပြီး ကျင်စိန် ရိပ်မိသွားမှာ စိုး၍ ..

"ဟူး..ခက်တယ်ကွာ သူဌေးက မနက်ဖြန်ကျရင် အစည်းအဝေး ထပ်လုပ်ဦးမယ်တဲ့ ..ပင်ပန်းအုံးတော့မှာ ပဲ.."

မင်းဦးက မရှင်းမရှင်းပြောရင်း ခုတင်ပေါ်တက်၍ ခွေလိုက်တော့သည်။ ကျင်စိန် သူ့ယောက်ျားအား သနားသလိုလို နားမလည်နိုင်သလိုလို ကြည့်ရင်း လက်ကျန်ပေါက်ဆီကိုသာ ကောက်ယူပြီး ပါးစပ်ထဲ ထိုးသွင်းလိုက်လေတော့၏။

*